

hic tumultuatur Cenfor, tanquam si ista oratione Majestas Synodorum & Conciliorum omnium læsa ac violata esset, Symbolorum veterum autoritas depreciata, & Pyrrhonia ἐποχή in Ecclesiam introducta. Mira hæc profectò est insolentia ac temeritas in Doctore Reformato, qui non ita nuper omnium Conciliorum, omnium Patrum, totiusq; adeò antiquitatis auctoritatem eiuravit, ut Scripturæ unius formulæ se obstringeret. Vix potuit propius redire ad damnatam & eiuratam non ita pridem sententiam, aut peius consulere orbi Reformato. Res meretur ut id clarum faciamus. Certum est ex Præfatione, Remonstrantes non loqui nisi de formulis Confessionū, quæ diversas de Religione sententias, circa dogmata non præcisè creditu necessaria, exprimunt, idq; aliis quàm meris Scripturæ verbis. Ratio manifesta id evincit. Necessaria enim non tantum credi à nobis sed credenda esse omnibus, omni tempore, ex æquo, juxta Dei præscriptum, nemo Christianus dubitat. Quare cum Remonstrantes Formulas Confessionum edi volunt, non ut iis declaretur quid omnibus constanter & ex æquo credendum ac sentiendum præcisè sit; fieri non potest ut id intelligant de formulis, quatenus dogmata creditu necessaria continent: Dicerent enim credenda nō esse ea, quæ necessario credenda sunt. Similiter, si formulas istas, quatenus necessaria dogmata exprimunt, negarent ponendas esse veluti terminos ac limites intra quos Religio & salvifica Dei cognitio credatur consistere, dicerent Religionem & salvificam Dei cognitionem extra necessaria dogmata consistere: quo utroq; nihil absurdius cogitari potest. Deinde, cum de formulis Confessionum diversis agunt, non agunt nisi de formulis, quatenus aliis quàm meris Scripturæ verbis conceptæ sunt. Mera enim Scripturæ verba non possunt esse dissociationis tesseræ, nedum causæ. Quid ergò? Concludendum certè est, eos de formulis istis loqui, quæ versantur circa dogmata non præcisè creditu necessaria, quæque inter Christianos controversæ, ac proinde aliis, quàm Scripturæ puris puris verbis, conceptæ sunt. De hujusmodi ergò formulis quæritur, quomodo optimè, tutissimè atq; utilissimè concipi possint ac debeant? An sic, ut in iis præcisè definiatur quid de singulis controversis dogmatis constanter, firmiterq; Orthodoxis omnibus credendum sit: An verò sic, ut in iis declaretur, simplicibus atq; innoxiiis verbis, quid ij, qui eas pro suis agnoscunt, de singulis controversis dogmatis sentiant ac credant. Remonstrantes hunc posteriorem modum probant, utq; ei in principio locus datus esset aut etiam nū adhuc detur,

Offenditur Remonstrantes, per formulas Confessionum in Præfatione sua non intellexisse nisi formulas quæ diversas de Religione sententias circa dogmata non præcisè creditu necessaria, exprimunt.

De optima, tutissima utilissimaq; Formularum editione.